

คำบรรยายเรื่อง “Inflation Targeting นโยบายการเงินใหม่ของไทย”

ในการประชุมชมรม Forex สมาคมธนาคารไทย

วันที่ 4 เมษายน 2543 ณ โรงแรม Grand Hyatt Erawan

โดย นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล ผู้ช่วยผู้ว่าการ

สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

ท่านผู้มีเกียรติ

เนื่องจากผมพูดให้สมาชิกชมรมฟอเร็กซ์ฟัง ซึ่งล้วนเป็นมืออาชีพชั้นนำในตลาดเงินตลาดทุนของไทย ดังนั้น ผมคงไม่ต้องเล่าความหลังให้ท่านทราบเกี่ยวกับการลอยตัว เงินบาท เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540

ถ้ามองย้อนกลับไปช่วงเวลาดังกล่าว การลอยตัวเงินบาทนั้น สำหรับสมาชิกชมรมฟอเร็กซ์หลายคน อาจจะเป็นสิ่งที่ท้าทายที่สุดในการทำอาชีพตลาดเงิน เป็นการเปลี่ยนแปลง ที่สร้างทั้งความเสี่ยงและโอกาส แต่ที่แน่ชัดที่สุด เป็นจุดเริ่มต้นของยุคใหม่ของธุรกิจการเงินของประเทศไทย

สำหรับธนาคารแห่งประเทศไทย การดำเนินนโยบายการเงิน การลอยตัวเงินบาทก็เป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ที่สำคัญเช่นกัน

ก่อนหน้านั้น เงินบาทผูกอยู่กับเงินดอลลาร์สหรัฐ และผูกอยู่เช่นนี้เป็นเวลานานถึง 37 ปี (ตั้งแต่ปี 2506 เมื่อกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนกำหนดค่าเสมอภาคของ เงินบาทตามความตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็น 1 ดอลลาร์ = 20.80 บาท) ในสภาวะดังกล่าว ตราใบที่ทางการของไทยดำเนินนโยบายการเงินและ การคลังให้สอดคล้องกับนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนตายตัว คือการคงการดำเนินนโยบายมิให้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบนั้นเสียไป ตราใบนั้นอัตราเงินเฟ้อใน ประเทศไทยก็จะสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อในสหรัฐ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คืออัตราเงินเฟ้อของสหรัฐทำหน้าที่เป็นเหมือนสมอยึดอัตราเงินเฟ้อของไทยเอาไว้

แต่เมื่อไทยเลือกใช้ระบบเงินบาทลอยตัว อัตราเงินเฟ้อในประเทศไทยจึงไม่มีสมอยึดอีกต่อไป

ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวหรือผูกติด

มีผู้ถามครับ ว่าการใช้ระบบค่าเงินลอยตัวนั้นคืออะไร ทำไมเราไม่กลับไปใช้ระบบตายตัว ไม่ว่ากับดอลลาร์สหรัฐโดยตรง หรือกับตระกร้าสกุลเงินต่าง ๆ เช่นเดิม

ถ้าจะตอบคำถามนี้ ผมคงต้องท้าวความถึงทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ที่ซึ่งถึงสามเหลี่ยมปัจจัยเศรษฐกิจ ความเป็นอิสระของนโยบายการเงินอยู่มุมที่หนึ่ง ระบบอัตราแลกเปลี่ยน คงที่ (fixed exchange rate) อยู่มุมที่สอง และการไหลเข้าออกของเงินทุนอย่างเสรีอยู่มุมที่สาม การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจท่านจะต้องเลือกมุมในสามเหลี่ยมนี้เพียง สองมุมใดเท่านั้นจะเลือกพร้อมกันทั้งสามมุมมิได้

คำถามแรกคือเราควรเลือกลงทุนให้มีการไหลเข้าออกเงินทุนเสรีหรือไม่ หรือเราควรจะใช้ระบบห้ามการไหลเข้าออกแบบเดียวกับประเทศเพื่อนบ้าน (capital control)

การใช้ capital control เป็นเรื่องที่น่าสนใจครับ และก็มีคนจำนวนมากที่สนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่ประเทศเพื่อนบ้านที่ใช้ระบบนี้ดูเหมือนจะฟื้นตัว ทางเศรษฐกิจได้เร็วกว่าไทย แต่การใช้ระบบ capital control มีต้นทุนซ่อนอยู่ในตัวเอง

ต้นทุนของการใช้ระบบ capital control ก็คือระบบการเงินจะขาดประสิทธิภาพ เพราะระบบนี้ป้องกันการแข่งขันจากภายนอก ดังนั้น หากใช้เป็นเวลานานๆ มีแต่จะทำให้ผู้เล่นในประเทศเคยชินกับการค้าขายที่มีความเสี่ยงจำกัด จะทำให้ผู้เล่นทั้งภาคการเงินและภาคธุรกิจทั่วไปละเลยการปรับตัว และจะนำไปสู่ความอ่อนแอ ในตลาดสากลในที่สุด มุมสามเหลี่ยมมุมนี้จึงเป็นมุมที่ไม่ควรเลือก

สำหรับมุมสามเหลี่ยมที่เหลืออยู่นั้น มุมระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่เป็นมุมที่น่าสนใจอีกมุมหนึ่ง โดยเฉพาะในประเทศที่ตลาดเงินตราต่างประเทศมีปริมาณซื้อขายแต่ละวันไม่มากนัก กระแสเงินที่ไหลเข้าออกประเทศอาจนำไปสู่ความผันผวน และก่อปัญหาในการบริหารความเสี่ยงทั้งภาคการเงินและภาคธุรกิจ

แต่ในเรื่องเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนนั้น บ่อยครั้งอัตราที่ผูกค่าเงินไว้ที่นั่นอาจไม่เหมาะสม เหตุผลอาจเกิดจากวัฏจักรเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่สัมพันธ์กับสหรัฐ ไม่ว่าจะด้านเงินบาทแข็งเกินไปหรือเงินบาทอ่อนเกินไปก็ตาม กรณีเช่นนี้ จึงเกิดคำถามว่าสถานะทางการเมืองและปัจจัยต่างๆ ของไทย เอื้ออำนวยให้สามารถมีการปรับลดค่าเงินบาทหรือเพิ่มค่าเงินบาทได้โดยสะดวกหรือไม่

ในอดีตที่ผ่านมาเห็นได้ว่าการปรับค่าเงินในระบบอัตราแลกเปลี่ยนตายตัวแต่ละครั้งเพื่อแก้ปัญหาไม่สมดุลย์นั้น เป็นไปได้โดยยาก และบางครั้งนำไปสู่วิกฤตเศรษฐกิจ

ภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง และการบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบันและเท่าที่ผมสังเกตเห็นในอนาคต ผมจึงเห็นว่าระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว เป็นระบบที่เหมาะสมที่สุด และเป็นระบบที่เป็นสากลสำหรับประเทศที่ระดับการพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้นเป็นลำดับ

การดำเนินนโยบายการเงินภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว

เมื่อหันไปใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวเช่นนี้ จึงมีคำถามว่าการดำเนินนโยบายการเงินของไทย ซึ่งขณะนี้มีความเป็นอิสระแล้วแตกต่างไปจากเดิมนั้น ควรจะดำเนินการอย่างไร

คำถามเป้าหมายของการดำเนินนโยบายการเงิน ทุกประเทศก็จะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เป้าหมายในระยะยาวนั้นก็เพื่อให้มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แต่คำถามต่อว่า การจะได้มาซึ่งเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาวนั้น ในทางปฏิบัติ ในการตั้งเป้าหมายระยะสั้นแบบวันต่อวัน จะต้องทำอย่างไร

ในระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว เป้าหมายระยะสั้นที่ธนาคารกลางจะตั้งได้นั้น จะมี 2 อย่างด้วยกัน คือ เป้าหมายปริมาณเงิน (Monetary Aggregate Target) ประการหนึ่ง หรือเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Target) อีกประการหนึ่ง

หลายประเทศใช้วิธีตั้งเป้าหมายปริมาณเงิน เช่น เยอรมัน ซึ่งก็เป็นวิธีการที่ดีและใช้กันมานานแล้ว แต่วิธีการนี้มีจุดอ่อนที่สำคัญคือกรณีที่ประเทศเพิ่งผ่านวิกฤต เศรษฐกิจครั้งใหญ่ๆ อย่างกรณีประเทศไทย พหุติกรรมของบุคคลทั้งหลายในเศรษฐกิจอาจเปลี่ยนไป ทั้งสถาบันการเงิน ทั้งผู้ประกอบการ ทั้งผู้ออม ทั้งผู้กู้ยืม และลงทุน กรณีเช่นนี้จึงทำให้ตัวทวีคูณทางการเงิน (multiplier) เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือแม้ในภาวะปกติ หากมีการเปิดเสรีทางการเงินหรือมีนวัตกรรมใหม่ๆ ทางการเงิน ความต้องการใช้เงินของคนก็เปลี่ยนไป หรือพูดได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินกับผลผลิตและเงินเพื่อเปลี่ยนแปลงไป การใช้ปริมาณเงินเป็นเป้าหมาย จึงทำให้ไม่สามารถควบคุมเงินเฟ้อได้

วิธีตั้งเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อ หรือ Inflation Targeting จึงเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากขึ้น ในปัจจุบัน

ถ้าถามว่าการตั้งเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อคืออะไรครับ และเหตุใดการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อจึงเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ

ผมขอตอบคำถามหลังก่อน นโยบายการเงินช่วยให้เศรษฐกิจเติบโต แต่นโยบายการเงินโดยลำพังโดยตัวเองนั้นไม่สามารถกระตุ้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้หรอกครับ ด้านนโยบายการคลังก็ดี นโยบายการคลังดี นโยบายการศึกษาที่ดีไม่ถูกต้องและไม่เอื้ออำนวย ดังนั้น นโยบายการเงินที่ดีที่สุดก็คือนโยบายที่เปิดโอกาสให้เศรษฐกิจเติบโตตามศักยภาพและยั่งยืนตามทีนโยบายด้านอื่นๆ อำนวย โดยที่การเติบโตนั้นมีเสถียรภาพทางด้านราคามากที่สุด

การที่เศรษฐกิจจะเติบโตโดยไม่คำนึงถึงเสถียรภาพทางด้านราคานั้น ย่อมทำได้ครับ แต่ผู้ที่จะต้องได้รับความเสียหายในระยะยาวก็คือประชาชน จากการที่รายได้ ถูกกัดกร่อนไปเพราะเงินเฟ้อ และจากการที่เงินเฟ้อทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและการส่งออกถอยลง ดังนั้น อัตราเงินเฟ้อที่สูงมากเกินไป จึงเป็นเสมือนหนึ่ง โรคภัย ที่บั่นทอนสุขภาพของเศรษฐกิจของเราในระยะยาว

หลักการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อ

หลักการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อนั้น ประกอบด้วย 3 ประการ คือ ประการแรก ต้องมีการตั้งเป้าและประกาศเป้า ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นไปตามกลไกการเมือง ดังนั้น ธนาคารกลางจึงมักจะเป็นผู้เสนอเป้าให้กระทรวงการคลังหรือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา

ประการที่สอง จะต้องมีการกลไกที่จะปฏิบัติให้ได้ตามเป้า ซึ่งมักจะประกอบด้วยคณะบุคคลจัดตั้งเป็นคณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะนี้จะต้องมีการประชุมเป็นประจำ มีการจัดทำบทวิเคราะห์แนวโน้มเงินเฟ้อโดยอาศัยแบบจำลองทางเศรษฐกิจ และการประมวลผลทางเศรษฐกิจของคณะกรรมการ การวิเคราะห์และการตัดสินใจ ของคณะกรรมการในการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยจะต้องเปิดเผยแก่ประชาชน ดังนั้น ในการประชุมแต่ละครั้งก็ต้องจัดทำรายงานการประชุม รวมทั้งผลการลงคะแนน เสียงเปิดเผยแก่ประชาชน คณะบุคคลนี้จึงจำเป็นต้องมีความเป็นอิสระจากแรงกดดันทางการเมืองหรือเรื่องอื่นๆ อย่างเต็มที่

ประการที่สาม จะต้องมีการติดตามผลโดยมีหน่วยงานอิสระเป็นผู้เก็บตัวเลขเงินเฟ้อ และหากผลที่ได้สูงกว่าหรือต่ำกว่าเป้าหมาย คณะบุคคลที่รับผิดชอบก็ต้อง จัดทำคำอธิบายแก่ประชาชนถึงสาเหตุและระยะเวลาที่จะทำการแก้ไขให้อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าอยู่ในเป้าหมาย

แต่ก็มีผู้วิจารณ์ครับ ว่าการเสนอกรอบการตั้งเป้าเงินเฟ้อนี้ เป็นกลเม็ดของธนาคารแห่งประเทศไทยในการยกร่างแก้ไขกฎหมายเพื่อให้มีความเป็นอิสระมากขึ้น เรื่องนี้ไม่จริงเลยครับ

ท่านอาจจะแปลกใจถ้าทราบว่า ตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน ธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระในการดำเนินนโยบายการเงินร้อยละร้อยเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว สามารถ ปรับขึ้นหรือลดดอกเบี้ยได้ตามต้องการ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากผู้ใด การเสนอกรอบการตั้งเป้าเงินเฟ้อ จึงมิใช่กลเม็ดเพื่อให้มีความเป็นอิสระแต่อย่างใด

แต่ปัญหาเกิดจากความเป็นอิสระขณะนี้กว้างขวางเกินไป จนธนาคารแห่งประเทศไทยจะเดินไปทางไหนก็ได้ และในสภาวะปัจจุบันที่ประเทศไทยใช้ระบบ อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว โดยไม่มีสมอชดกับอัตราเงินเฟ้อของสหรัฐแล้ว เราจะทำให้ตลาดสากลและประชาชนชาวไทยเข้าใจได้อย่างไรว่า ธปท. จะดำเนินนโยบายการเงิน ไปในทิศทางใด การตั้งเป้าเงินเฟ้อจึงเป็นการกำหนดกรอบที่ชัดเจน

มีผู้ตั้งข้อสังเกตอีกด้วยว่า การตั้งเป้าเงินเฟ้อเป็นนโยบายที่ไม่คำนึงถึงเป้าหมายอื่น ไม่ว่าจะเป็นการขยายตัวของเศรษฐกิจก็ดี การกระจายรายได้ก็ดี การแก้ปัญหาสังคมก็ดี ผมขอตอบว่าการมองเช่นนี้ผิดครับ

นโยบายการเงินมีข้อจำกัดครับ มิใช่วิเศษที่ใช้แก้ปัญหาได้ทุกจุด จะหวังใช้แก้ปัญหาเหล่านี้ตรง ๆ ไม่ได้ แต่ถึงแม้การดำเนินนโยบายการเงินจะไม่มีผลแก้ปัญหา ประเภทที่กล่าวมาแล้วโดยตรงก็ดี ในการประชุมของคณะกรรมการนโยบายการเงิน จะต้องมีการพิจารณาถึงผลของนโยบายการเงินต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ ตลอดจนสภาวะการจ้างงาน การผลิต การลงทุนและเศรษฐกิจภูมิภาค รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ อีกมากอยู่เสมอ

ข้อวิจารณ์หลักการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อ

แต่ก็เชื่อว่ากรอบนโยบายการเงินด้วยวิธีตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อจะสะดวกสบายไปทุกอย่างนะครับ เพราะกรอบนี้มีข้อยุ่งยากอยู่บางประการ ประการแรกจะต้องมีแบบจำลอง เศรษฐกิจที่แม่นยำใช้คาดการณ์เงินเฟ้อล่วงหน้าได้อย่างน้อย 18 - 24 เดือน

สาเหตุที่จำเป็นต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้านานถึง 18 - 24 เดือน ก็เนื่องจากการปรับนโยบายการเงิน ไม่ว่าจะด้านการขึ้นดอกเบี้ยหรือการลดดอกเบี้ย จะต้องใช้เวลาที่จะ ถ่ายทอดไปมีผลต่อภาวะการเงินและเศรษฐกิจ โดยปกติจะต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 12 - 18 เดือน ดังนั้น กรอบการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อจึงจำเป็นต้องมีการมองล่วงหน้าเป็นเวลานาน

สำหรับเรื่องนี้ขอเรียนว่าธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการพัฒนาแบบจำลอง และใช้ติดตามคาดการณ์เศรษฐกิจมาเป็นเวลาเกือบ 2 ปีแล้ว โดยแม่นยำ ดังนั้น ข้อกังวลในเรื่องแบบจำลองเศรษฐกิจและเครื่องมือในการพยากรณ์ต่าง ๆ คงพอจะคลายลงกันได้บ้าง

ประการที่สอง เงินเฟ้อบางครั้งมิได้เกิดจากกรณีที่มีความต้องการจับจ่ายใช้สอยมากเกินไป (excess demand) แต่อาจเกิดจากปัจจัยด้านต้นทุนการผลิตสูงขึ้น (supply side) เช่นราคาน้ำมัน ราคาอาหารสูงขึ้นเนื่องจากคินฟ้าอากาศแปรปรวน กรณีเช่นนี้ ปัญหาดังกล่าวจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอยู่แล้วถึงแม้เงินเฟ้อจะสูงขึ้นก็ตาม ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้ หากธนาคารกลางพยายามจะแก้ปัญหาเงินเฟ้อ โดยการขึ้นดอกเบี้ยแต่เน้น ๆ ก็จะเป็นการแก้ปัญหาที่ผิดทาง

เพื่อป้องกันมิให้ธนาคารกลางปรับเปลี่ยนนโยบายการเงินโดยไม่จำเป็นในกรณีดังกล่าว การตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อจะต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ไว้ด้วย โดยบางประเทศใช้วิธี ตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อพื้นฐาน (core inflation) ซึ่งหักราคาน้ำมัน ราคาสินค้า และรายการอื่นที่ผันผวนออกไปเสียก่อน

ประการที่สาม มีข้อวิจารณ์ว่ากรอบการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อนั้นไม่สามารถหยุดยั้งเศรษฐกิจฟองสบู่ได้ สาเหตุเพราะในช่วงแรกที่มีอาการฟองสบู่ขึ้น ราคาทรัพย์สินต่าง ๆ ที่โน้มสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นราคาอสังหาริมทรัพย์ก็ดี ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นก็ดี เหล่านี้ยังไม่สะท้อนเข้าไปในดัชนีราคาผู้บริโภค จะต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง จนกว่าประชาชนเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรมและจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น (จาก wealth affect) จึงจะสะท้อนเข้าไปในดัชนีราคาผู้บริโภค ดังนั้น จึงมีข้อกังวลว่าธนาคารกลางที่ติดตาม เป้าเงินเฟ้อตามดัชนีราคาผู้บริโภคอาจจะปรับเปลี่ยนนโยบายการเงินเพื่อแก้ปัญหาฟองสบู่ช้าเกินไป

ข้อวิจารณ์นี้มีน้ำหนักครบ และผมคงต้องยอมรับว่ากรอบการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อ ถึงแม้ธนาคารกลางจะพยายามติดตามสถานะตลาดราคาทรัพย์สินต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดก็ตาม แต่กรอบการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อในตัวเอง ยังไม่มีกลไกอัตโนมัติที่จะป้องกันปัญหาฟองสบู่

แต่ในกรณีของไทย ปัญหาฟองสบู่ที่เกิดขึ้นในอดีต และที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคตนั้น เกิดจากปัจจัยเงินทุนไหลเข้าเป็นสำคัญ ดังนั้น ในการดำเนินนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยคงต้องติดตามฐานะสินทรัพย์และหนี้สินต่างประเทศของทั้งประเทศเป็นภาพรวมอยู่เสมอ

ประการสุดท้าย มีข้อวิจารณ์ว่าในกรอบการตั้งเป้าหมายเงินเฟ้อและระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวนั้น ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงปัญหาความผันผวนที่เกิดจากเงินทุนระยะสั้น ไหลเข้าออกจำนวนมาก ปัญหานี้จะแก้ได้อย่างไร

ผมขอชี้ให้เห็นว่าปัญหานี้ ความผันผวนของการไหลเข้าออกของเงินทุนระยะสั้นเป็นเรื่องปกติของโลกการเงินปัจจุบัน ไม่ว่าเราจะใช้กำหนดเป้าหมายเงินเฟ้อหรือกำหนดเป้า ของปริมาณเงิน และวิธีแก้ปัญหาเบื้องต้นนั้นไม่ใช่กลับไปใช้การห้ามเงินไหลเข้าออกแบบ capital control แต่จะต้องแก้ปัญหาโดยการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ และโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินต่าง ๆ ให้แข็งแรงพอจะรองรับความผันผวนดังกล่าวได้ โดยเฉพาะในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลเศรษฐกิจและการเงินอย่างทันทั่วถึง เพื่อให้ตลาดมีข้อมูลที่สมบูรณ์ในการตัดสินใจ และให้ตลาดตราสารหนี้ที่ Liquid ทำหน้าที่เป็นอ่างเก็บน้ำที่คอยรองรับเงินทุนระยะสั้นที่ไหลเข้าออกอย่างฉับพลัน มิให้กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจมากเกินไป และเป็นช่องทางที่จะผันน้ำที่ไหลเข้ามานั้น ไปใช้ประโยชน์ในโครงการต่างๆ อย่างดีที่สุด

ท่านผู้มีเกียรติครับ

ในช่วง 2 – 3 ปีนี้ ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงมากเหลือเกิน ทั้งด้านการเมือง ด้านกฎหมาย และด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะหยั่งรากลึก และนำไปสู่การปรับตัวที่ดีขึ้น เป็นการเตรียมให้ประเทศของเราพร้อม สำหรับต่อสู้ในสภาวะเศรษฐกิจเปิดในตลาดสากลมากขึ้น

ในด้านการดำเนินนโยบายการเงินก็เช่นกันครับ ธนาคารแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องเปลี่ยนเพื่อดำเนินนโยบายในลักษณะที่โปร่งใสมากขึ้น เปิดให้มีการวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น เปิดรับฟังความคิดเห็นจากภายนอกมากขึ้น

การดำเนินนโยบายการเงินด้วยวิธีตั้งเป้าเงินเฟ้อ จึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการสร้าง ความเข้าใจกับประชาชน เนื่องจากเป็นหลักการที่ติดตามง่าย และมีการเปิดเผย ทั้งแนวคิดของผู้ดำเนินนโยบาย เหตุผล ความจำเป็น ตลอดจนขั้นตอนการตัดสินใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ชัดเจน

ผมจึงขอเชิญเชิญสมาชิกชมรมฟอเร็กซ์ ให้ทำความเข้าใจกับกรอบนโยบายใหม่นี้ เพื่อจะเป็นทั้งโอกาสในการทำธุรกิจ และเป็นสิ่งท้าทายในการบริหารงานของท่าน และเมื่อท่านเห็นข้อดีของการใช้กรอบนโยบายนี้แล้ว จะได้พิจารณาให้การสนับสนุนต่อไป

เมษายน 2543

สาขานโยบายการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย